

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS BESLUT (prövningstillståndsavdelningen)

den 7 april 2022*

”Överklagande – EU-varumärke – Prövningstillstånd – Artikel 170b i domstolens rättegångsregler – Klaganden har i ansökan visat att överklagandet aktualiserar en fråga som är av vikt för enhetligheten eller konsekvensen i, eller utvecklingen av, unionsrätten – Prövningstillstånd meddelas”

I mål C-801/21 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), företrädd av D. Hanf, V. Ruzek, D. Gaja och E. Markakis, samtliga i egenskap av ombud,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Indo European Foods Ltd, Harrow (Förenade kungariket),

sökande i första instans,

DOMSTOLEN (prövningstillståndsavdelningen)

sammansatt av domstolens vice-ordförande L. Bay Larsen samt domarna I. Jarukaitis och D. Gratsias (referent),

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter referentens förslag och efter att ha hört generaladvokaten, M. Szpunar,

följande

Beslut

- 1 Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 6 oktober 2021, Indo European Foods/EUIPO – Chakari (Abresham Super Basmati Sela Grade One World’s Best Rice)

* Rättegångsspråk: engelska.

(T-342/20, EU:T:2021:651) (nedan kallad den överklagade domen), genom vilken tribunalen dels ogiltigförklarade det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 2 april 2020 (ärende R 1079/2019–4) (nedan kallat det omtvistade beslutet) om ett invändningsförfarande mellan Indo European Foods Ltd och Hamid Ahmad Chakari, dels ogillade Indo European Foods överklagande i övrigt.

Prövning av ansökan om prövningstillstånd

- 2 I artikel 58a första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol anges att för att domstolen ska pröva ett överklagande av ett avgörande av tribunalen som avser ett beslut av en oberoende överklagandenämnd vid EUIPO krävs att domstolen först meddelar prövningstillstånd.
- 3 I artikel 58a tredje stycket i stadgan anges att prövningstillstånd ska meddelas, helt eller delvis, i enlighet med de närmare bestämmelser härom som föreskrivs i domstolens rättegångsregler, om överklagandet aktualiserar en fråga som är av vikt för enhetligheten eller konsekvensen i, eller utvecklingen av, unionsrätten.
- 4 Enligt artikel 170a.1 i rättegångsreglerna ska klaganden, i de fall som avses i artikel 58a första stycket i stadgan, till överklagandet bifoga en ansökan om prövningstillstånd, i vilken klaganden ska ange den fråga som aktualiseras genom överklagandet och som är av vikt för enhetligheten eller konsekvensen i, eller utvecklingen av, unionsrätten och vilken ska innehålla samtliga uppgifter som domstolen behöver för att kunna ta ställning till den.
- 5 Enligt artikel 170b.1 och 170b.3 i rättegångsreglerna ska domstolen så snart som möjligt avgöra ansökan om prövningstillstånd genom motiverat beslut.

Klagandens argument

- 6 EUIPO har till stöd för sin ansökan om prövningstillstånd gjort gällande att den i överklagandet åberopade grunden (nedan kallad den åberopade grunden) aktualiserar frågor som är av vikt för enhetligheten och konsekvensen i, och utvecklingen av, unionsrätten.
- 7 EUIPO har i det avseendet inledningsvis i fem punkter redogjort för vad som ingår i den åberopade grunden och de fyra delar som den består av.
- 8 För det första har EUIPO anfört att den åberopade grunden avser tribunalens bedömning i punkt 28 i den överklagade domen, där tribunalen fann att saken i målet inte hade förfallit och att sökanden i första instans, Indo European Foods, fortfarande hade ett berättigat intresse av att få saken prövad. Denna bedömning stred mot det nödvändiga och grundläggande villkoret för varje talan vid domstol, nämligen att saken i målet inte får ha förfallit innan domstolsavgörandet meddelas och att en parts berättigade intresse av att få saken prövad också måste bestå fram till denna tidpunkt. Detta villkor följer av fast rättspraxis, bland annat av punkt 42 i domen av den 7 juni 2007, Wunenburger/kommissionen (C-362/05 P, EU:C:2007:322), och även punkterna 63–68 i förslag till avgörande av generaladvokaten Pitruzzella i målet Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych/kommissionen (C-560/18 P, EU:C:2019:1052).

- 9 För det andra har EUIPO anfört att den återopade grundens första del avser tribunalens felaktiga rättstillämpning i punkterna 19–21 och 23 i den överklagade domen, där tribunalen fann att saken i målet inte hade förfallit. Enligt tribunalen följde detta redan av att utgången av den övergångsperiod som föreskrivs i artiklarna 126 och 127 i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska gemenskapen (EUT L 29, 2020, s. 7) (nedan kallat utträdesavtalet), som antogs den 17 oktober 2019 och trädde i kraft den 1 februari 2020, inte kunde påverka lagenligheten av det omtvistade beslutet, som meddelades efter denna tidpunkt.
- 10 EUIPO har i det avseendet gjort gällande att tribunalen, i punkt 19 i den överklagade domen, gjorde en felaktig tolkning av kravet på ett berättigat intresse av att få saken prövad och missuppfattade detta krav. Tribunalen fann nämligen inte skäl att pröva huruvida omständigheter som uppkommit efter det omtvistade beslutet kunde medföra att saken i målet skulle anses ha förfallit och grundade den bedömningen uteslutande på att dessa omständigheter inte kunde påverka beslutets lagenlighet. Genom att göra en sådan tolkning blandade tribunalen ihop de processuella krav som måste vara uppfyllda för att en talan över huvud taget ska kunna prövas – det vill säga att saken i målet inte har förfallit och att den som väckt talan har ett berättigat intresse av att få saken prövad – med den prövning som därefter sker av huruvida det angripna beslutet är lagenligt. Vidare bortsåg tribunalen från att kravet på ett berättigat intresse av att få saken prövad har en egen funktion som är oberoende av diskussionen angående den sakfråga som talan gäller, nämligen funktionen att säkerställa en ändamålsenlig handläggning av mål genom att undvika att rent hypotetiska frågor förs till domstol.
- 11 För det tredje har EUIPO anfört att den återopade grundens andra del avser att tribunalen gjorde fel när den fann att det saknades skäl att konkret pröva huruvida Indo European Foods fortfarande hade ett berättigat intresse av att få saken prövad. I det avseendet har EUIPO bland annat återopat domen av den 28 maj 2013, Abdulrahim/rådet och kommissionen (C-239/12 P, EU:C:2013:331, punkt 65). Enligt EUIPO gjorde tribunalen således inte någon prövning av huruvida – för det fall det omtvistade beslutet ogiltigförklarades – Indo European Foods överklagande kunde medföra en fördel för bolaget.
- 12 EUIPO har anfört att tribunalen, i punkterna 17–20 i den överklagade domen, fokuserade på den omständigheten att det, vid tidpunkten då det omtvistade beslutet meddelades, var så, att den i Förenade kungariket skyddade äldre rättigheten kunde återopas till stöd för den invändning som framstälts av Indo European Foods och att den därigenom underlät att ta ställning till frågan huruvida registreringen av det sökta varumärket, vars territoriella skydd aldrig kommer att gälla i Förenade kungariket på grund av att staten utträtt ur Europeiska unionen och att övergångsperioden löpt ut, fortfarande kan komma att skada Indo European Foods rättsliga intressen, såsom de skyddas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 2017, s. 1).
- 13 För det fjärde har EUIPO anfört att den återopade grundens tredje del avser att tribunalen – på grund av de två felaktiga rättstillämpningar som avses med den första respektive den andra delen av grunden – inte beaktade de särskilda omständigheterna i målet, vilka borde ha föranlett den att anse att Indo European Foods inte hade uppfyllt sin skyldighet att visa att bolaget fortfarande hade ett berättigat intresse av att få saken prövad efter utgången av övergångsperioden. Enligt EUIPO fanns det emellertid ingenting som tydde på att bolaget fortfarande hade ett berättigat intresse av att få saken prövad.

- 14 Här har EUIPO först tagit upp frågan om tillämpningen i tiden (*ratione temporis*) av det system som inrättats genom förordning 2017/1001 och gjort gällande att eftersom det äldre varumärket hade upphört att existera under invändningsförfarandets gång och inte längre kunde återopas enligt denna förordning, kunde ingen konflikt uppkomma mellan det varumärket och en ansökan om registrering av ett EU-varumärke. I det aktuella fallet borde tribunalen därför ha bedömt den "särskilda fördel" som Indo European Foods kunde komma att få om det omtvistade beslutet ogiltigförklarades mot bakgrund av att det sökta EU-varumärket inte skulle komma att registreras förrän efter utgången av övergångsperioden, det vill säga vid en tidpunkt då de motstående varumärkena inte samtidigt kunde anses fylla sin grundläggande funktion.
- 15 Vidare har EUIPO tagit upp frågan om den geografiska tillämpningen (*ratione loci*) av nyss nämnda system och gjort gällande att det, med hänsyn till den immaterialrättsliga territorialprincipen, som är en grundläggande princip och som kommer till uttryck i artikel 1.2 i förordning 2017/1001, inte kan anses uppkomma någon konflikt mellan det sökta EU-varumärket efter att det registrerats – varvid det inte kommer att åtnjuta skydd i Förenade kungariket – och det äldre varumärket, som fortsätter att åtnjuta exklusivt skydd i Förenade kungariket.
- 16 För det femte har EUIPO anfört att den återopade grundens fjärde del avser att tribunalen gjorde fel när den i punkt 27 i den överklagade domen ålade EUIPO en skyldighet att bortse från verkningarna av artikel 50.3 FEU samt av artiklarna 126 och 127 i utträdesavtalet. För att uppfylla denna skyldighet skulle EUIPO således behöva pröva, eller till och med avslå, den aktuella ansökan om registrering av ett EU-varumärke, i strid med artiklarna 1.2 och 8.4 i förordning 2017/1001, vilka ger uttryck för den grundläggande territorialitetsprincipen.
- 17 EUIPO har efter denna redogörelse gjort gällande att den återopade grunden aktualiserar en fråga som är av vikt för enhetligheten och konsekvensen i, och utvecklingen av, unionsrätten, eftersom grunden avser regler som har en central plats i unionens rättsordning. Det rör sig här dels om det horisontella kravet – som har "betydelse ur författningsrättslig synvinkel" (förslag till avgörande av generaladvokaten Sharpston i målet Gul Ahmed Textile Mills/rådet, C-100/17 P, EU:C:2018:214, punkt 42) – på att det fortfarande finns ett berättigat intresse för en part att få sin sak prövad, dels om principen om EU-varumärkets enhetliga karaktär och det förhållandet att invändningsförfarandena är av en särskild karaktär mot bakgrund av det centrala begreppet varumärkets grundläggande funktion, vilka utgör själva grundvalen för immaterialrätten och EU-varumärkessystemet, allt betraktat mot det allmänna sammanhang som utgörs av att övergångsperioden har löpt ut. EUIPO har i det avseendet anfört fyra argument.
- 18 För det första har EUIPO framhållit att kravet på att det fortfarande finns ett berättigat intresse för en part att få sin sak prövad är ett horisontellt krav. EUIPO har anfört att tribunalen konstaterade att den övergångsperiod som föreskrevs i utträdesavtalet hade löpt ut efter det att det omtvistade beslutet fattades och att den lade denna omständighet till grund för bedömningen att saken i målet inte hade förfallit och att nämnda omständighet således inte kunde påverka beslutets lagenlighet. Tribunalens bedömning i denna del strider enligt EUIPO mot domstolens fasta praxis enligt vilken kravet på att det berättigade intresset av att få saken prövad ska bestå är ett självständigt krav som måste bedömas i det konkreta fallet.
- 19 För det andra har EUIPO anfört att bland annat eftersom den överklagade domen har offentliggjorts och översatts till samtliga unionens språk och det finns en sammanfattning av den i domstolens systematiska förteckning över rättsfall kommer tribunalens felaktiga tolkning av omfattningen av kravet på att det fortfarande finns ett berättigat intresse för en part få sin sak

prövad att utgöra ett prejudikat för framtida mål, varvid det är osäkert huruvida nämnda prejudikat kommer att tillämpas oberoende av det aktuella rättsområdet eller enbart i mål som rör EU-varumärken.

- 20 EUIPO anser att det förhållandet att överklaganden till tribunalen har suspensiv verkan stärker behovet av att det görs en konkret bedömning av huruvida saken i målet inte har förfallit, det vill säga av frågan huruvida utgången av överklagandet skulle kunna ge parterna en särskild fördel. Enligt EUIPO är det nämligen svårt att förstå varför den logik som ligger bakom kravet på att en äldre rättighet ska vara giltig vid den tidpunkt då EUIPO fattar ett beslut skulle sakna relevans för att avgöra huruvida saken i målet vid tribunalen inte har förfallit, enbart av det skälet att EUIPO har fattat ett interimistiskt beslut.
- 21 För det tredje har EUIPO anfört att frågan vilken betydelse det har att den äldre rättigheten har uppfört att existera under förfarandets gång har lett till motstridiga avgöranden från tribunalen vad beträffar tillämpningen av kravet på ett fortsatt berättigat intresse av att få saken prövad. EUIPO har i det avseendet hänvisat till dom av den 15 mars 2012, Cadila Healthcare/harmoniseringskontoret – Novartis (ZYDUS) (T-288/08, ej publicerad, EU:T:2012:124, punkt 22), och dom av den 8 oktober 2014, Fuchs/harmoniseringskontoret – Les Complices (Stjärna i en cirkel), T-342/12, EU:T:2014:858, punkterna 26–29, samt beslut av den 26 november 2012, MIP Metro/harmoniseringskontoret – Real Seguros (real, BIO) (T-549/11, ej publicerat, EU:T:2012:622, punkt 23), och dom av den 4 juli 2013, Just Music Fernsehbetriebs/harmoniseringskontoret – France Télécom (Jukebox) (T-589/10, ej publicerat, EU:T:2013:356, punkt 36). EUIPO har även anfört att domstolen endast i korthet har behandlat denna fråga i ett särskilt sammanhang, närmare bestämt det som var aktuellt i det mål som avgjordes genom beslutet av den 8 maj 2013, Cadila Healthcare/harmoniseringskontoret (C-268/12 P, ej publicerat, EU:C:2013:296). Detta innebär att det ur det beslutet inte går att härleda någon allmän princip enligt vilken unionsdomstolen, vid bedömningen av huruvida ett berättigat intresse av att få saken prövad består, skulle vara förhindrad att beakta omständigheter vars verkningar uppkommit efter det att det i målet överklagade beslutet meddelades.
- 22 EUIPO anser att eftersom ingivandet av en ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring utgör ett vanligt försvar i immaterialrättsliga tvister, så behövs det vägledning från domstolen för att klargöra vilka verkningar som är knutna till att den äldre rättigheten har upphört att existera under förfarandets gång, vilket är en fråga av avgörande betydelse för användarna av EU-varumärkessystemet. Enligt EUIPO kan unionsdomstolens tolkning komma att ha en betydande inverkan på hur nationella domstolar i hela unionen kommer att tillämpa kravet på att det fortfarande finns ett berättigat intresse för en part att få sin sak prövad, bland annat i fråga om följderna av att en äldre rättighet har upphört att existera under pågående handläggning av ett mål vid domstol.
- 23 För det fjärde har EUIPO gjort gällande att förevarande överklagande – mot bakgrund av punkt 27 i den överklagade domen – även aktualiserar en viktig processuell fråga som inte är begränsad till immaterialrättens område, nämligen frågan om vilka konsekvenser som följer av regeln om att den som fattat det ogiltigförklarade beslutet ska utgå från det datum då det beslutet fattades när ett nytt beslut ska fattas, som ersätter det ogiltigförklarade. Frågan uppkommer nämligen huruvida denna regel kan utsträckas till att innebära ett krav på att EUIPO, när ärendet återförvisas, inte ska beakta verkningarna av artikel 50.3 FEU och artiklarna 126 och 127 i utträdesavtalet, och att den således ska pröva det aktuella relativa registreringshindret i förhållande till ett geografiskt område där det sökta varumärket under alla omständigheter inte kommer att åtnjuta något skydd, vilket skulle strida mot systematiken i och syftet med artikel 8 i förordning 2017/1001.

Domstolens bedömning

- 24 Det ankommer på klaganden att visa att de frågor som aktualiseras genom överklagandet är av vikt för enhetligheten eller konsekvensen i, eller utvecklingen av, unionsrätten (beslut av den 10 december 2021, EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, punkt 20 och där angiven rättspraxis).
- 25 Såsom framgår av artikel 58a tredje stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, jämförd med artikel 170a punkt 1 och artikel 170b punkt 4 i rättegångsreglerna, ska ansökan om prövningstillstånd innehålla samtliga uppgifter som domstolen behöver för att kunna ta ställning till ansökan och, om prövningstillstånd meddelas för viss del av överklagandet, bestämma vilka grunder eller delgrunder för överklagandet som ska behandlas i svarsskrivelsen. Eftersom syftet med det förfarande för prövningstillstånd som avses i artikel 58a i stadgan är att begränsa domstolens kontroll till frågor som är av vikt för enhetligheten eller konsekvensen i, eller utvecklingen av, unionsrätten, ska nämligen endast grunder som aktualiserar sådana frågor och som klaganden har styrkt prövas av domstolen i målet om överklagande (beslut av den 10 december 2021, EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, punkt 21 och där angiven rättspraxis).
- 26 Detta innebär att klaganden i ansökan om prövningstillstånd under alla omständigheter på ett klart och tydligt sätt måste ange de grunder som åberopas till stöd för överklagandet och lika klart och tydligt ange vilken rättsfråga som varje grund aktualiserar samt precisera om denna fråga är av vikt för enhetligheten eller konsekvensen i, eller utvecklingen av, unionsrätten och specifikt ange skälen till att frågan är av vikt utifrån det åberopade kriteriet. Vad särskilt gäller grunderna för överklagandet ska det i ansökan om prövningstillstånd preciseras vilken bestämmelse i unionsrätten eller rättspraxis som har åsidosatts genom den överklagade domen eller det överklagade beslutet. I ansökan ska kortfattat anges vad den felaktiga rättstillämpning som tribunalen påstås ha gjort sig skyldig till består i och ange i vilken utsträckning detta fel har påverkat utgången i den överklagade domen eller det överklagade beslutet. Om den felaktiga rättstillämpning som åberopats följer av att tribunalen har åsidosatt rättspraxis, ska klaganden i ansökan om prövningstillstånd kortfattat, men klart och tydligt, ange följande. För det första ska klaganden precisera var den påstådda motstridigheten finns, med angivande av både de punkter i den överklagade domen eller det överklagade beslutet som klaganden ifrågasätter och de punkter i domstolens eller tribunalens avgörande som påstås ha åsidosatts. För det andra ska klaganden ange de konkreta skälen till att den påstådda motstridigheten aktualiserar en fråga som är av vikt för enhetligheten eller konsekvensen i, eller utvecklingen av, unionsrätten (beslut av den 10 december 2021, EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, punkt 22 och där angiven rättspraxis).
- 27 Vad beträffar det nu aktuella fallet gör domstolen följande bedömning. Det framgår av punkt 19 i den överklagade domen, som EUIPO har hänvisat till, att tribunalen fann att om det ansågs att saken i målet förfaller när det under handläggningens gång uppstår en händelse som skulle kunna leda till att ett äldre varumärke förlorar sin ställning som icke-registrerat varumärke eller som annat tecken som används i näringsverksamhet i mer än bara lokal omfattning – som exempelvis den berörda medlemsstatens eventuella utträde ur unionen – skulle detta vara detsamma som att ta hänsyn till skäl som uppstått efter det att det omtvistade beslutet meddelades och som inte kan ha någon betydelse för huruvida beslutet var välgrundat eller inte, eftersom tribunalen vid sin lagenlighetsprövning i princip ska utgå från den tidpunkt då nämnda beslut meddelades.

- 28 Vidare fann tribunalen, i punkt 27 i den överklagade domen, som EUIPO också har hänvisat till, att Indo European Foods överklagande till överklagandenämnden åter blev anhängigt där efter det att överklagandenämndens beslut hade ogiltigförklarats, vilket innebar att det ankom på överklagandenämnden att göra en ny prövning av samma överklagande, och detta med utgångspunkt i den situation som förelåg när överklagandet lämnades in. Tribunalen anförde även att den rättspraxis som åberopats av EUIPO bekräftade att det inte under några omständigheter kan krävas att det varumärke som invändningen grundar sig på ska fortsätta att existera efter det att överklagandenämnden meddelat sitt beslut.
- 29 I det aktuella sammanhanget, det vill säga att Förenade kungariket hade utträtt ur unionen och att övergångsperioden hade löpt ut under pågående handläggning av målet, fann tribunalen således, såsom EUIPO har anført, i punkt 28 i den överklagade domen att saken i målet vid tribunalen inte hade förfallit och att Indo European Foods fortfarande hade ett berättigat intresse av att få saken prövad.
- 30 Domstolen konstaterar för det första att EUIPO på ett klart och tydligt sätt har redogjort för vad den åberopade grunden avser och att myndigheten därvid angett följande. Tribunalen blandade ihop det processuella kravet på ett berättigat intresse av att få saken prövad med prövningen av huruvida det omtvistade beslutet var lagenligt i materiellt hänseende. Tribunalen gjorde inte heller någon konkret bedömning av huruvida Indo European Foods fortfarande hade ett berättigat intresse av att få saken prövad, mot bakgrund av den fördel som en ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet skulle kunna medföra för bolaget. Vidare fann tribunalen att det saknades skäl att anse att Indo European Foods inte hade uppfyllt sin skyldighet att visa att bolaget fortfarande hade ett berättigat intresse av att få saken prövad, trots att det inte fanns någonting som tydde på att nämnda intresse bestod efter det att övergångsperioden hade löpt ut. Till sist slog tribunalen i allt väsentligt fast att EUIPO inte skulle beakta verkningarna av artikel 50.3 FEU och artiklarna 126 och 127 i utträdesavtalet och åsidosatte därigenom de relevanta bestämmelserna i förordning 2017/1001, särskilt den immaterialrättsliga territorialitetsprincipen.
- 31 EUIPO har i synnerhet i detalj redogjort för de punkter i domskälen i den överklagade domen som enligt EUIPO strider mot domstolens praxis angående kravet på ett fortsatt berättigat intresse av att få saken prövad, som bland annat följer av punkt 42 i domen av den 7 juni 2007, Wunenburger/kommissionen (C-362/05 P, EU:C:2007:322), och punkt 65 i domen av den 28 maj 2013, Abdulrahim/rådet och kommissionen (C-239/12 P, EU:C:2013:331), men även mot bestämmelserna i förordning 2017/1001 om registrering av varumärken, om varumärkens rättsverkan i förhållande till tredje man och om genomförande av territorialitetsprincipen samt mot artikel 50.3 FEU och artiklarna 126 och 127 i utträdesavtalet. EUIPO har även angett både vilka punkter i den överklagade domen som det rör sig om och vilka avgöranden och bestämmelser som den anser har åsidosatts.
- 32 För det andra kan det konstateras att EUIPO anser att tribunalen gjorde fel när den i punkt 28 i den överklagade domen fann att saken i målet vid tribunalen inte hade förfallit och att Indo European Foods fortfarande hade ett berättigat intresse av att få saken prövad. Det framgår således klart av ansökan om prövningstillstånd att den påstått felaktiga tolkningen av de processuella kraven påverkade domslutet i den överklagade domen. Enligt den rättspraxis som EUIPO har åberopat, som det erinrats om i punkt 8 ovan, får saken i målet inte ha förfallit innan domstolsavgörandet meddelas och en parts berättigade intresse av att få saken prövad måste också bestå fram till denna tidpunkt, vid äventyr av att det beslutas att det saknas anledning att döma i målet (dom av den 7 juni 2007, Wunenburger/kommissionen, C-362/05 P, EU:C:2007:322, punkt 42 och där angiven rättspraxis).

- 33 För det tredje ska det påpekas att klaganden, i enlighet med den bevisbörda som åvilar den som ansöker om prövningstillstånd, måste visa att överklagandet, oberoende av de rättsfrågor som åberopats däri, aktualiserar en eller flera frågor som är av vikt för enhetligheten eller konsekvensen i, eller utvecklingen av, unionsrätten, eftersom räckvidden av detta kriterium går utöver ramen för den överklagade domen och, i slutändan, för överklagandet (beslut av den 10 december 2021, EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, punkt 27).
- 34 Detta innebär i sig att klaganden ska visa att överklagandet aktualiserar sådana frågor och att dessa frågor är av sådan vikt, med åberopande av konkreta och specifika omständigheter i det enskilda fallet, och inte enbart med åberopande av allmänt hållna argument (beslut av den 10 december 2021, EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, punkt 28).
- 35 Vad beträffar det nu aktuella fallet finner domstolen att EUIPO har identifierat den fråga som aktualiseras genom den åberopade grunden. Frågan består, i allt väsentligt, i att fastställa vilken tidpunkt och vilka omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av huruvida saken i målet har förfallit och huruvida det fortfarande finns ett berättigat intresset av att få saken prövad i ett fall där målet vid tribunalen avser ett beslut som meddelats efter ett invändningsförfarande som grundar sig på en äldre rättighet som endast är skyddad i Förenade kungariket och där övergångsperioden har löpt ut under pågående handläggning av målet vid tribunalen. Mer allmänt avser denna fråga, enligt EUIPO, vilken betydelse den omständigheten att den aktuella äldre rättigheten upphörde att existera under förfarandets gång har för frågan huruvida saken i målet har förfallit och huruvida Indo European Foods har ett berättigat intresse av att få saken prövad.
- 36 Härtill kommer att EUIPO har redogjort för de konkreta skälen till att en sådan fråga är av vikt för enhetligheten och konsekvensen i, och utvecklingen av, unionsrätten.
- 37 EUIPO har särskilt preciserat att frågan avser det grundläggande processuella kravet på ett berättigat intresse av att få saken prövad och principer som utgör själva grundvalen för immaterialrätten, det vill säga territorialitetsprincipen, principen om EU-varumärkets enhetliga karaktär och det centrala begreppet varumärkets grundläggande funktion, allt betraktat mot det sammanhang som utgörs av att övergångsperioden har löpt ut.
- 38 EUIPO har i det avseendet inledningsvis framhållit att kravet på att det fortfarande finns ett berättigat intresse för en part att få sin sak prövad är ett horisontellt krav och att det finns skillnader i tolkningen av detta krav inom tribunalen, men även mellan tribunalen och domstolen.
- 39 Vidare har EUIPO preciserat att ett klagande från domstolen är nödvändigt för både användarna av EU-varumärkessystemet och för de nationella domstolarna, bland annat med hänsyn till att den aktualiserade frågan inte enbart avser vilka verkningar utträdesavtalet har på pågående mål, utan även alla – inom immaterialrätten vanligt förekommande – fall där en äldre rättighet har upphört att existera under pågående handläggning av ett mål, däribland det fallet att registreringen av ett varumärke har upphävts eller gått ut. EUIPO har särskilt redogjort för tribunalens motstridiga praxis i frågan om berättigat intresse av att få saken prövad i fall där en äldre rättighet har upphört att existera under pågående handläggning av ett mål. EUIPO har dessutom påpekat att domstolen endast har behandlat denna fråga i ett särskilt sammanhang, nämligen det som var aktuellt i det mål som avgjordes genom beslutet av den 8 maj 2013, Cadila Healthcare/harmoniseringskontoret (C-268/12 P, ej publicerat, EU:C:2013:296).

- 40 Till sist har EUIPO anfört att frågan om bestämmande av vilka konsekvenser som följer av regeln om att den som fattat det ogiltigförklarade beslutet ska utgå från det datum då det beslutet fattades när ett nytt beslut ska fattas, som ersätter det ogiltigförklarade – i synnerhet i det sammanhang som utgörs av utträdesavtalet och utgången av övergångsperioden – utgör en viktig processuell fråga som inte är begränsad till immaterialrätten.
- 41 Det framgår således av ansökan om prövningstillstånd att den rättsfråga som aktualiseras genom EUIPO:s överklagande går utöver ramen för den överklagade domen och, i slutändan, för överklagandet.
- 42 Mot bakgrund av de uppgifter som åberopats av EUIPO finner domstolen att myndigheten i sin ansökan har visat att överklagandet aktualiserar en fråga som är av vikt för enhetligheten och konsekvensen i, och utvecklingen av, unionsrätten.
- 43 Mot bakgrund av det ovan anförda ska prövningstillstånd meddelas för överklagandet i dess helhet.

Rättegångskostnader

- 44 Enligt artikel 170b punkt 4 i rättegångsreglerna ska förfarandet fortsätta i enlighet med artiklarna 171–190a i rättegångsreglerna om prövningstillstånd meddelas för hela eller en viss del av överklagandet enligt de kriterier som anges i artikel 58a tredje stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol.
- 45 Enligt artikel 137 i rättegångsreglerna, som är tillämplig i mål om överklagande enligt artikel 184.1 i rättegångsreglerna, ska domstolen besluta om rättegångskostnader i det särskilt uppsatta beslut genom vilket målet avgörs slutligt.
- 46 Eftersom ansökan om prövningstillstånd har bifallits ska frågan om rättegångskostnaderna anstå.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (prövningstillståndsavdelningen) följande:

- 1) Prövningstillstånd meddelas.**
- 2) Frågan om rättegångskostnader anstår.**

Underskrifter